ZÁKLADNÍ ŠKOLA VÍTĚJEVES

PROJEKT

KDO NIC NEDĚLÁ, NIC NEPOKAZÍ

O princezně Kristýně

DIVADELNÍ HRA PRO LOUTKOVÉ DIVADLO

©

2011

Tento projekt je financován z Evropského sociálního fondu prostřednictvím Operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost.

esf evropský sociální fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ, MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

O princezně Kristýně:

Loutková pohádka o neposlušné princezně, určena dětem I. a II. a stupně základní školy.

Autor: Jaromír Mikeš

Rok vydání: 2011

Objednatel: Základní škola Vítějeves

Napsáno a nastudováno v rámci projektu „Kdo nic nedělá, nic nepokazí.“

úvodní scéna na zámku

Obsazení - loutky:

1. vypravěč
2. princezna Kristýna
3. král
4. čert
5. kovář Luboš
6. žena Marjánka
7. hastrman
8. loupežník
9. ježibaba Hermína
10. drak Richard
11 sluha Alfonz

princezna Kristýna

král

čert

kovář Luboš

žena Marjánka

hastrman

loupežník

drak

ježibaba Hermína

sluha Alfons

1. OBRAZ – scéna na zámku

na scéně: král, princezna, sluha, čert

na zámku: kulisa zámecké komnaty

GONG!!!

(vypravěč):

Dokud ještě panovala robota, chvála bohu, že jí dávno odzpívali, tehdá bylo jedno království, o němž by se dala povídat celá biblická dějeprava a ještě by to nebylo všecko. No víte, to království vlastně existuje do dneška, zrovna včera jsem tam byl. O tom království neslyšel kromě mě posavad nikdo. I chcete-li, tak poslouchejte, něco vám o něm povím:

OTEVÍRÁNÍ OPONY!!!

(vypravěč):

Zkrátka tomu království hospodařil jeden král a ten měl dceru Kristýnu. Že byla jediná, dělal jí pomýšlení. Všecko, co si přála, musela mít. Král byl vdovcem, neměl tedy jiné starosti než ji. Mazal se s ní, že to dál nejde. Pusinku měla taky pěkně prořízlou. To bylo samé:

(princezna): (pyšně)

Tatínku, chtěla bych novou vlečku a na ples nové šaty! S těma starýma si už beztak v zámecké kuchyni vytírají pec a stírají podlahu. Taky korále a náušnice by neškodily. Kdejaká selka v okolí má lepší než já.

(král): (nešťastně)

Ale Kristýnko, kde bychom na to stále brali? Vždyť i ta královská pokladna není bezedná, posledně jsme financovali fasádu zámku, teď budou plesy…

(princezna): (vzpurně a panovačně)

No a? I mlč papá, a vůbec, chci nové střevíce! Ty staré křápy vyhodím. Chci na ples nové! Jsem přece princezna ne? Alfonzi!

(Alfonz): (poslušně)

Ano princezno…

(princezna): (rozkazuje)

Zapřáhni koně, chci na trh! Koupíme novou parádu!

(Alfonz): (nešťastně)

Ale princezno, koně se právě vrátili z nákupu z města.

(princezna): (panovačně)

No a? Ať je vše do hodinky připravené. Pojedeme! Jinak potáhneš, odkud jsi přišel, holoto jedna.

(Alfonz): (poslušně)

Jak si přejete jasná princezno… To je život!

(vypravěč):

Nadával Alfonz. Dcera byla zkrátka pyšná, samá nadutost a paráda, a lidi uměla proto jen utahovat. Mnohý nestačil králi daně platit, co toho porád bylo. Tak si naříkali, že jim nezbývá leda se jít utopit. Hubovali, kleli na princeznu, aby si jí všichni čerti vzali. Kleli tak daleko, až najednou se to stalo:

(přiletí čert)

(čert): (znenadání)

BIIII… Udeřila tvá poslední hodinka, princezničko. Chystej se na cestu do pekel, hříšnice, nezbednice jedna pyšná.

(princezna): (klidně)

U všech čertů, co tady otravuješ, parohatej? S tebou já nikam nepůjdu. A když, tak s lepším frajerem než jsi ty. Takovej opelichanec jeden nedomrlej a už by mě chtěl svádět do pekel. Seš vůbec plnoletej?

(čert): (dotčeně)

No dovol? Plnoletéj? – Co to je? A jakýpak svádění, darebnice jedna! Jsem náhodou čert I. kategorie. Zpakuj se a letíme! Tvé hříchy jsou dovršeny.

(princezna): (panovačně)

Jak jsem řekla, s takovým opelichancem, jako ty, nikam neletím. Maximálně do města na tržnici nebo do Lídlu. Potřebuji novou parádu.

(čert): (lákavě)

No vidíš, tak si naskoč na záda, ať to máme za sebou. Já ti cestou předvedu takovou parádu, jakou jsi jaktěživa neviděla.

(princezna): (pyšně)

To jsem celá nakřivo, takovejch by bylo. Tak se předveď, ty nádhero parohatá!

GONG!!!

konec 1.scény- zatažení opony

Následuje výměna kulis, hraje hudba…

2. OBRAZ - scéna v chalupě u kováře

na scéně: kovář a Mariánka

v chalupě: kulisa venkovské místnosti, stolek, židle…

GONG!!!

OPONA STÁLE ZATAŽENA!!!

(vypravěč):

Takže se najednou stalo, že princezny nebylo, prostě se ztratila, ztratila se jako voda z koše a nikdo nevěděl kam. Byla zkrátka řečeno ta tam, jako že se pára rozejde. Jen toho pekelného smradu po nich zůstalo. Fuj! Král ji dal sice všude hledat, ohlásil, že kdo ji najde, toho velké obdarování nemine a tak dále. A peněz na cestu sliboval, ale marně. Toť se ví, hlásilo se jich hnedle ze všech stran, chodilo to jako procesím, ale marná cesta. S jakou přišli, s takovou odešli a zase se nových a nových hlásilo o přetrž…

OTEVÍRÁNÍ OPONY!!!

(v chalupě)

(vypravěč):

Až tak jeden kovář, Luboš se jmenoval, který neměl zrovna co na práci, povídá doma:

(kovář): (opatrně)

Ty Marijánko, dětí máme jako kvítí a není z čeho je živit. Co abych tak šel tu Kristýnu hledat? Dojdu na zámek a ohlásím se u pana krále.

(Marijánka): (naštvaně - vyčítavě)

No to víš, že jo! To by se ti tak líbilo. Jak jde o nějakou babu, seš celej nakřivo, co? Žádný vandrování! Už tě zase svrbí lýtka, co? Nikam, doma zůstaneš!

(kovář): (klidně)

Ale Marijánko, bylo by to pomožení, abych ji tak našel a nějakou tu kačku domů přinesl, ne?

(Marijánka): (rozkazovačně)

Já ti dám kačku, já ti dám kačku… já vím, jak to bylo loni s tou sousedovic Kačkou. Nic! Jak jsem řekla, doma zůstaneš!

(kovář): (konejšivě)

Maminko koukni se, kolik máme doma hladových krků. Devět a desátej na cestě. Zrovna včera tady zase kroužil čáp… pacholek… Dyť je tu od rána do večera slyšet samý – Mamino, já mám hlad. Tak si ho hlaď! Co bude k obědu? Hrneček od medu a k tomu mletou lebedu. Co bude k večeři? – Hrneček od peří! Kdo nechce, tak nevěří. Představ si těch zlaťáků za to nalezení té Kristýny spanilomyslnéj.

(Mariánka): (vyčítavě)

Ale dyť jí stejně nikdo neměl rád. Byla samý ples, oslava, paráda a z každého by nejraději kůži sedřela. Kdo ví, jestli jí nakonec nesebral sám parohatej. To by jí tak pasovalo. Nech to Lubošu, jak to je, a běž raději do kovárny něco dělat.

(kovář): (sděluje)

Dyť už 2 dny nemám do čeho píchnout. Marijánko koukni, já se teď seberu a jdu. Princeznu najdu a nějaké ty zlaťáky domů donesu. Neboj.

(Marijánka): (vyčítavě)

Ty Lubošu, jestli se tam ve světě někde zakoukáš do nějaké komediantky, hérečky nebo princezny, tak uvidíš. Jestli se mi nevrátíš, tak se radši ani nevracej !

(vypravěč):

Tak nic platno, kovářka mu tedy napekla na cestu ze pár buchet, aby nešel, jak se u nás říká, docela o suché hubě. Milý kovář pak už na nic nečekal, aby si to náhodou Marijánka nerozmyslela a šel.

GONG!!!

konec 2. scény- zatažení opony

Následuje výměna kulis a loutek, hudba hraje…

3. OBRAZ – na královském zámku

na scéně: kovář Luboš a král

na zámku: kulisa zámecké komnaty, stolek, truhla…

GONG!!!

OTEVÍRÁNÍ OPONY!!!

(na zámku)

(vypravěč):

Kovář šel a šel a když pak přišel na zámek, nechal se ohlásit.
Král ho pěkně přivítal, kvitla mu zas jako kapka naděje a hned ho vede do své pokladny. Tady mu ukazuje hromady zlata, stříbra, kovář by byl hnedle poklekl a pomodlil se, jaká kupa peněz to je.

(král): (chlubivě)

To koukáš, co?

(kovář): (udiveně)

Nó, to teda koukám. A pořád prohlašujete, že nic nemáte. A daně čím dál tím vyšší, co?

(král): (rozkřikne se)

No to je rebélie, stráže…

(kovář): (uklidňuje)

Nic ve zlém pane králi. Koukněte, žádný zdržování, cesta je dlouhá a náklady veliké. Já se tedy vydám na cestu, ale to víte, všechno dneska něco stojí. Zadarmo ani kuře nehrabe.

(král): *(klidně)*

No dobře dobře, kováři. Dostaneš zálohu a samozřejmě potom zbytek. Ale až se vrátíš a princeznu mi přivedeš! Jináč nic!

(kovář):

No samosebou pane králi. To se rozumí.

(vypravěč):

A bylo dohodnuto. Kovář, buchty pod paží, vesele jde nevěda vlastně kam, hledat princeznu.

GONG!!!

konec 3. scény- zatažení opony

Následuje výměna kulis, loutek, hudba hraje…

4. OBRAZ - u rybníka

na scéně: kovář, hastrman, loupežník

u rybníka: kulisa rybníka a lesa

GONG!!!

OTEVÍRÁNÍ OPONY!!!

(před rybníkem)

(vypravěč):

Byla mu cesta daleká, ale ta našince neleká.
Šel, šel pořád jako ten potůček bublavý, až skoro prošláp střevíce i halenu o trní oškubal, buchty skoro snědl, jen ta písnička mu zbývá:

(kovář): (zpívá)

Roste máček na koláček, napečem jich plnou pec,
až je sníme, neslevíme, zasejc bude plácanec.

(Z rákosí vylezá hastrman)

(hastrman):

Nezbyla ti náhodou nějaká buchta?

(kovář):

A ty seš kdo?

(hastrman):

Brekeke, nedělej, že mě neznáš.

(kovář): (se smíchem)

No, vypadáš, jak kdybys spadl hlavou dolů do láku s okurkama, celej do zelena. *(překvapeně)* **Snad ne…**

(hastrman):

No ano, jen to řekni, hastrman kva kva kva.

*(kovář)***:** *(udiveně)*

Já nevěděl, že hastrmani jedí buchty.

(hastrman):

No taky si musím občas vylepšit jídelníček nějakou delikatesou ne? To je samý buližník, puškvorec, žabincová roláda, pulci na měkko. Však já vím, že tvoje Marijánka dobře peče.

(kovář): (smířlivě)

No dobře, jedna buchta mi ještě zbyla, tak si ji vem, jestli chceš.

(hastrman): (hezky)

Díky. A že vím, kam jdeš? Hledáš princeznu Kristýnu, viď?

(kovář):

To víš, že hledám. Určitě nebude tak zlá, jak se o ní povídá a nějaký ten zlaťák domů se taky bude hodit.

(hastrman): (vděčně)

Tak, že jsi mi dal tu poslední buchtu, poradím ti. Dej se tímto hlubokým lesem. Narazíš na mou tetu ježibabu Hermínu. Ta by mohla vědět víc. Je samé čury mury čáry máry, ta ti určitě poradí. Sbohem kováři a šťastnou cestu, kva kvak, jdu hlídat kapří potěr.

(vypravěč):

A než se kdo nadál, zmizel hastrman v rybníku. *(hastrman zmizí v rybníku)* Kovář vyrazil k lesu, ale nedošel daleko. Kde se vzal, tu se vzal…

(vyskočí loupežník)

(loupežník): (zhurta)

Peníze nebo život!!! A všecko sem!

(kovář): (s klidem)

A safraporte návštěva, stavte na kafe, hosti přišli! Peníze ti teda nedám holomku a život teprve ne, lotře! Ale kožich ti provětrám loupežníku, to budeš koukat.
(vrhne se na loupežníka)
Já ti ukážu, jak my kováři tepeme železo pěkně v ohni. Já ti vypráším ty loupežnický kalhoty…

(začne se prát s loupežníkem)

(loupežník): (křičí)

Jenkote šmankote, pomóc…

(vypravěč):

A než se arcimordýř a loupežník nadál, už s ním kovář mával jak s pírkem v povětří. *(stále se perou)*

(loupežník): (volá)

Šmankote lidičky pomóc, vždyť mi zlomíš žebra, seš normální? Já jsem jenom tak žertoval. To já jenom tak z legrace. Zachraň se, kdo můžeš!

(loupežník utíká pryč)

(vypravěč):

Kovář s ním byl brzo hotov, loupežník se ani neohlédl a zmizel v lese tak rychle, jak se objevil.

(kovář): (povídá si pro sebe)

Já ti dám jenom tak z legrace. No koukám, tady se nebudu vůbec nudit.

(vypravěč):

A šel zase o kus dál, cestou necestou.

GONG!!!

konec 4. scény- zatažení opony

Následuje výměna kulis a loutek, kterou doprovází hudba

5.OBRAZ - u ježibaby Hermíny

na scéně: ježibaba, kovář a drak Richard

u ježibaby: kulisa lesa a staré chatrče

GONG!!!

OTEVÍRÁNÍ OPONY!!!

(u ježibaby)

(vypravěč):

Šel dál cestou necestou, lesem nelesem, potokem nepotokem, houštím nehouštím a najednou- kde se vzala tu se vzala chalupa v lese a z ní babice nějaká leze.

(baba): (udiveně)

Kohopak sem čerti nesou? Takový svalouš, chasník silný, šikovný. Kam tě nohy berou fešáku? Kde ses tu vůbec vzal?

(kovář):

Ani nevím babko Hermíno.

(babka): (rozčileně)

Cože? Já nejsem žádná babka, holomku! A komu tykáš?

(kovář): (provinile)

Jé, promiňte stařenko.

(baba): (dotčeně)

No dovol, já nejsem žádná stařenka, je mi teprve 93.

(kovář): (smířlivě)

Vždyť říkám, zdravíčko slečno krasavice.

(babka):

Nó, to už je lepší. *(klidně)* **Za to, žes mi tak pěkně polichotil fešáku, nechceš třeba otrávené jablko nebo štrůdl s muchomůrkami? Právě jsem dojedla guláš z pavoučích nožiček, nedáš si?**

(kovář): (vymlouvá se)

Děkuji babičko, nějak mě přešel hlad. Já bych spíš potřeboval radu.

(baba):

Radu? Hahá! Ani zadarmo našinec hubou neplácne. To víš, špóruju si už na důchod a jak neslyším šustot bankovek, neradím.

(kovář): (dobrácky)

Dobrá dobrá stařenko, nějaký ten zlaťák mi pan král na cestu dal. Hledám naši pyšnou princezničku Kristýnu, víš?

(baba): (udiveně)

A ta ti stojí za to? Taková falešnice bláznivá, hrabivá, rozmarná…
To musíme počkat na synáčka, až se navečer vrátí. Kdo ví, kde se celej den toulá a šmejdí. Zeptám se ho, ale musíš se schovat. Sežral by tě, kováři. Cítím, že už se beztak brzo vrátí.

(kovář): (ustrašeně)

Tak já se jdu raději schovat. To je tak ostrej?

(drak): (řve)

Uáááá!!!!! Koho tady mamčo máš? Nějaká člověčina. Fůj to je ale puch. To by jeden pad.

(baba): (uklidňuje)

Ale Richarde, kdo ví, kam jsi šlápnul. Hele, to víš, každou chvíli tady profrčí nějakej ten kamión nebo týrák. A vůbec, nevíš Richarde, kam se poděla naše princezna Kristýna?

(drak): (otráveně)

Ale mamá, to ví přece každéj né?
Je tam, kam jí posílají všichni. Ke všem čertům, ne? Takže v pekle. A vůbec, řekni tomu kováři, ať vyleze, myslí si, že ho za tím stromem nevidím.

(kovář): (vesele)

Zdravíčko Richarde!

(Drak): (dotčeně)

Pro tebe nejsem žádnej Richard, červe. Plácnu ocasem a seš kožak.

(kovář): (uklidňuje)

Dobře dobře, pane draku. I tak děkuju za radu.

(drak):

Hele neděkuj a radši dej mamá ten zlaťák, co jsi slíbil. Mimochodem, až vyjdeš z lesa, dupni na zem a zavolej: U všech čertů, ať jsem v pekle! A budeš tam, kde chceš být.

(kovář): (vítězně)

No super Richarde.

(drak): (povýšeně)

Hele, toho Richarda si nech od cesty, jo?
A sypej odtud, než dostanu hlad.

(vypravěč):

Kovář raděj rychle poděkoval, aby si to drak nerozmyslel a dal se na cestu.

GONG!!!

konec 5. scény- zatažení opony

Následuje výměna kulis a loutek, hudba hraje…

6. OBRAZ - v pekle

na scéně: kovář, čert, princezna

v pekle: kulisa pekla, kotle s dušičkami…

GONG!!!

OPONA ZAVŘENA!!!

(v pekle)

(vypravěč):

Kovář šel a šel. A když se konečně dostal z lesa ven, zastavil se a zvolal:

(kovář):

U všech čertů, ať jsem v pekle!

OTEVÍRÁNÍ OPONY!!!

(vypravěč):

A byl… Takový kousek světa ještě neviděl. Bylo to tu jako zamořené, ale teplíčko. Ani si nepomyslil a stál před ním rohatý, jen se řehoní. Ale kovář nic, jen se zeptal:

(kovář): (překvapeně)

Prosím vás, jdu tady dobře?

(čert):

A kampak máš namířeno, kováři? Tvůj čas ještě nenadešel. *(mlsně)*

(kovář):

Ále, jdu hledat princeznu Kristýnu, čerti ji prej ukradli.

(čert):

To je pravda. My ji tu máme v parádě, ale počítám, to tak zhola nepůjde, aby si leckdo na ni myslil.

(kovář): (hrdě)

Nó, však jsem si ji přišel vydobýt, proto sem jdu.

(čert): (se smíchem)

Hohoho, to by mohl říct každéj.

(princezna): (prosebně)

Pane kováři, vysvoboďte mě, vydobte si mě. Já už jsem se napravila. Celý rok tady v pekle uklízím, zametám, přikládám do kotle, bifteky čertům peču, buřty opékám. Já už jsem celá změněná!

(kovář): (dělá drahoty)

No když je to tak, uvidíme.

(vypravěč):

Kovář se už na nic neohlížel a na milé čerty uhodil:

(kovář):

Tak mi ji teda dáte, nebo ne?

(čert): (překvapeně)

No pomalu pomalu s tou flintou.
U nás to není žádný héj nebo počkej…

(kovář): (rozkazuje)

Tak když prej NÉ, dobře! Ale jářku uvidíte, co vám provedu.

(čert): (se smíchem)

To jsem celej nakřivo, nádivo, hehe.

(kovář):

Tak víš co, ty chlupatá nádhero? *(rezolutně)* **Já vám tady postavím klášter! I s jeptiškama!**

(čert): (vykřikne)

Cože, klášter? To nemyslíš vážně? Vždyť ty jsi kovář a ne stavař.

(kovář): (vykutáleně)

Jó, to víš. My u nás, tam nahoře, umíme všecko.

(vypravěč):

A hnedlinko vytáhl provaz a začal krokovat a měřit odshora dolů.

(kovář):

Ták, tady bude stát kaple, oltář a tady internát pro jeptišky.

(vypravěč):

Čert se lekl kláštera a začal se vztekat…

(čert): (vzteká se)

Tak to teda ne! Tak si ji vem, tu ochechuli, bude to lepší než klášter. Takových princezen je všude jako plev.

(princezna): (nadšeně)

Děkuji kováři, seš jednička. Úplnej superman. (šeptá princezna)

(vypravěč):

Kovář si tedy princeznu vzal a rychle domů, než si to čert rozmyslí. Klepala se ještě jako chmýrko na bodláku. Ještě nebyli z pekla pryč, satanáš se rozkýval a povídá:

(čert): (stydí se)

Ale to je přece hanba od nás, přijde takový mizerný kovář a beze všeho nám Kristýnu sebere. To jsme ale nemehlové. To by v tom byl čert, abych je nepřivedl zpět.

(vypravěč):

Čert zařval:

(čert):

Ani krok dál, počkat!

(kovář):

No copak mi neseš?

(čert):

Tu princeznu musíš vrátit!

(kovář): (s klidem)

Ale jdi do háje, kdepak tě je víc… Já jsem rád, že jsem ji našel.

(čert): (rozkazuje)

Tu princeznu musíš vrátit, i kdyby čert na babě jezdil. A nemysli si, že mě převezeš, červe. To se náramně mýlíš. Abys věděl, budeme spolu zápolit. Kdo z nás víc hvízdne, ten vyhraje a Kristýnu si odvede, a tak to bude!

(vypravěč):

A než se kovář nadál, milý čert hvízdl, až se kolem všechno sypalo, aby ho postrašil.

(kovář): (se smíchem)

To bylo hvízdnutí, čerte? Já myslel, že si zrovna nějaká veverka upšoukla. Až já hvízdnu, zježí se ti všechny štětiny na těle, chlupy ti vyskáčou, oči vypadnou z důlků a flákneš sebou v křeči o zem, pekelníku. Já tvé hvízdnutí snesl, ale snešeš-li ty to moje, jó, to tuze pochybuji. Raději se obrať zády a zacpi si uši, abys neohluchl, paroháči.

(vypravěč):

Jak se čert trošičku otočil, zavřel oči, kovář mu skočil na záda, dupl na něj a hvízdl. Čert se jen zamotal a zařval:

(čert): (bolestivě)

Jaú… co to děláš? Necháš toho?
Přestaň už! *(v duchu pro sebe)* **A to bylo jen hvízdnutí. Ještě, že mně jednu neflákl, ten chlap musí mít ale ukrutnou sílu. Raději zmizím, než nějakou slíznu. U všech čertů, pryč odtud!**

(vypravěč):

A nežli se kdo nadál, ztratil se z chumlu, jen pekelný smrad po něm zůstal. Tfuj tajbl.

GONG!!!

konec 6. scény- zatažení opony

Následuje výměna kulis a loutek v doprovodu hudby…

7. OBRAZ – na zámku

na scéně: kovář, princezna a král

na zámku: kulisa zámecké komnaty

GONG!!!

OTEVÍRÁNÍ OPONY!!!

(vypravěč):

Kovář se už po té šťastně dostal domů. Kristýnu přivedl na zámek. Král měl z toho takovou radost, že toť se ví, nevěděl v první chvíli ani co dělá a objímání nemělo konce.

(král): (nadšeně)

Jenkote šmankote, jenkote šmankote… juchů!!! Kristýnko, dceruško moje zlatá, tolik jsem se na tebe načekal.
Vivat, sláva kovářovi, vivat.

(kovář): (hrdě)

No vidíte pane králi, tak se dílo přece jen podařilo. Tady ji máte zase zpátky a celou vyměněnou. Ani ji nepoznáte. Žehlí, vaří, pere, uklízí, to budete mrkat, jak kmitá.

(král): (nevěřícně)

No koukám, koukám, svým očím nevěřím…

(vypravěč):

Toho kováře pak král bohatě obdaroval a všechny si je vzal k sobě na zámek, jeho ženu Marijánku i s dětmi a bylo jim všem veselo.

(král): (nadšeně)

Nalévejte víno, chystejte slavnostní hostinu, sláva, vivat!!!
Zlatej kovář, já to věděl… já to věděl!!!

(vypravěč):

Princezna se potom dobře vdala, dostala hezkého muže a už víckrát žádné schválnosti a vysoké daně nevymýšlela. Dostala v pekle co proto. Byla ráda, že se z toho horoucího kotle vypletla. Všechen lid ji potom chválil a poslouchal jako svou panovnici.
Možná když večer před spaním zavřete hezky oči, možná ji uvidíte, jaká byla princezna Kristýna dříve a jaká je právě teď**.**

(všichni herci): (sborově)

Když budete večer v posteli pěkně potichoučku, třeba se vám o ní bude zdát.

GONG!!!

KONEC POHÁDKY- ZATAŽENÍ OPONY

Hraje hudba.

Závěr:

(vypravěč Kašpárek):

No a jestlipak uhádnete, kdo všechno vám dneska hrál?

Tak to Vám musím všechny představit:

Následuje představení loutek a herců.

Kašpárek

scéna na chalupě

scéna u rybníka

scéna u ježibaby

scéna v pekle

KONEC ZVONEC